

اثر تراکم و حذف یک در میان فارو بر رشد و عملکرد دانه ذرت شیرین

قدرت اله فتحی

مجتمع عالی کشاورزی و منابع طبیعی رامین - ملاتانی - اهواز

ذرت شیرین که از ارقام جهش یافته ذرت معمولی است از نظر اقتصادی دارای اهمیت ویژه ای می باشد، زیرا کلیه قسمتهای آن قابل استفاده است. به منظور بررسی اثر روش حذف یک در میان فارو و تراکم های مختلف بر رشد و عملکرد دانه ذرت شیرین هیبرید SC ۴۰۳ آزمایش مزرعه ای در سال ۱۳۸۱ در مجتمع عالی کشاورزی و منابع طبیعی رامین واقع در شمال شرقی اهواز اجرا گردید. آزمایش در قالب طرح کرت های خرد شده نواری و در سه تکرار به اجرا درآمد. تراکم در سه سطح (۵۰۰۰۰، ۶۵۰۰۰ و ۸۰۰۰۰

بوته در هکتار) و روش کاشت در دو سطح (حذف یک در میان فارو، روش معمول کشت) بودند. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد بلال سبز و دانه (به ترتیب ۱۰۶۹۰ و ۳۰۲۷ کیلوگرم در هکتار) حاصل شد. از طرفی بیشترین عملکرد بلال سبز و دانه با روش کشت معمولی (به ترتیب ۳۷۷۷ و ۱۴۷۲ کیلوگرم در هکتار) حاصل شد. با حذف یک در میان فارو میزان آب قابل دسترس کاهش یافته و با تأثیر بر کارایی مصرف عناصر غذایی رشد گیاه کم شده و در نتیجه عملکرد اقتصادی گیاه کاهش می یابد. از بین اجزای عملکرد دانه، تعداد دانه در ردیف و وزن دانه حساسیت بیشتری نسبت به تیمارهای آزمایشی نشان دادند. هر دو جزء با روش کشت معمولی مقادیر بیشتری تولید نمودند ولی با افزایش تراکم گیاهی تعداد دانه و وزن دانه کاهش نشان داد. بطور کلی روش حذف یک در میان فاروها به دلیل کاهش مصرف آب، در مناطقی که با محدودیت آب روبرو هستند مناسب تر است.

کلمات کلیدی: تراکم، روش کاشت، عملکرد دانه، ذرت شیرین